

Sygn. akt II Ca 464/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Iwona Siuta
Sędziowie:	SO Dorota Gamrat - Kubeczak SR del. Monika Gniazdowska (spr.)
Protokolant:	Mariusz Toczek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 października 2015 roku w S.

sprawy z powództwa **H. I Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K.**

przeciwko Z. A.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 27 października 2014 roku, sygn. akt I C 400/14

oddala apelację.

Sygnatura akt II Ca 464/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 27 października 2014r. sygn.akt I C 400/14 Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim oddalił powództwo (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w K. przeciwko Z. A..

Powyższe orzeczenie Sąd Rejonowy wydał w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

W dniu 26 lipca 2007 r. Z. A. zawarł z (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę pożyczki numer NP \ (...), na podstawie której Bank udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 34.603,50 złotych pomniejszonej o: opłatę przygotowawczą za rozpatrzenie wniosku oraz sporządzenie i zawarcie umowy pożyczki w kwocie 40,00 złotych, prowizję bankową od udzielonej pożyczki w kwocie 112,11 złotych, koszty ustanowionych zabezpieczeń w kwocie 0,00 złotych i składkę ubezpieczeniową w kwocie 6.290,91 złotych, w efekcie czego do dyspozycji pożyczkobiorcy bank postawił kwotę 28.160,48 złotych zobowiązując się do przekazania jej na rachunek pożyczkobiorcy w terminie pięciu dni roboczych z wyłączeniem sobót od dnia zawarcia umowy z tym zastrzeżeniem, że Z. A. upoważnił (...) Bank

Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. do pomniejszenia kwoty pożyczki o kwotę jego całkowitego zadłużenia wynikającego z aktywnej umowy pożyczki nr NP\ (...) zawartej w dniu 16 sierpnia 2006 r., która na dzień zawarcia umowy nr NP\ (...) wynosiła 25.270,48 złotych celem dokonania całkowitej spłaty pożyczki NP\ (...) w dniu uruchomienia pożyczki nr NP\ (...). Całkowity koszt pożyczki nr NP\ (...) wyniósł 19.118,74 złotych, a rzeczywista roczna stopa oprocentowania wyniosła 25,05%. W dniu 9 października 2012 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K., działając na wniosek (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., wszczął przeciwko Z. A. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. nr (...) z dnia 13 listopada 2011 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 1 października 2012 r. sygn. akt I Co 6021/11 postępowanie egzekucyjne zarejestrowane pod sygn. akt KM 6796/12, będące kontynuacją postępowania egzekucyjnego prowadzonego wcześniej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim J. O., zarejestrowanego pod sygn. akt KM 419/12, celem wyegzekwowania: należności głównej w wysokości 15.109,51 złotych, odsetek za okres od dnia 9 października 2012 r. w wysokości 6.945,30 złotych, dalszych odsetek od dnia 10 października 2012 r. do dnia zapłaty w wysokości 1,90 złotych dziennie, kosztów zastępstwa w egzekucji w wysokości 600 złotych, kosztów poprzedniej egzekucji w wysokości 185,04 złotych, kosztów klauzuli w wysokości 127 złotych i opłaty egzekucyjnej w wysokości 3.355,03 złotych, przekazując w jego toku na rzecz wierzyciela łącznie sumę 8.137,37 złotych, w tym 10,40 złotych tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty wpisany jest do rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez Sąd Okręgowy w Warszawie pod numerem (...) 702, a organem uprawnionym do jego reprezentowania jest (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych Spółka Akcyjna z (...) w K. zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem (...). W dniu 07 czerwca 2013 r. J. N. tytułująca się pełnomocnikiem sprzedającego (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. i J. L., występująca jako pełnomocnik kupującego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. podpisały umowę przelewu wierzytelności, na podstawie której (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W. „pod warunkiem i w zamian za zapłatę skorygowanej ceny zgodnie z postanowieniami Umowy Przedwstępnej i Umowy Niniejszej ze skutkiem od daty, w której rachunek bankowy sprzedającego zostanie uznany kwotą skorygowanej ceny pomniejszonej o kwotę niewykorzystanej zaliczki”, „sprzedała i scedowała wszystkie wierzytelności, z wyjątkiem wierzytelności wyłączonych z portfela zgodnie z postanowieniami umowy przedwstępnej z dnia 24 maja 2013 r.”, a kupujący je kupił i przyjął cesję. W dniu 24 czerwca 2013 r. J. N. tytułując się pełnomocnikiem sprzedającego (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. i J. L. występująca jako pełnomocnik kupującego (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. podpisały Aneks do umowy przelewu wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r., w którego treści potwierdziły, że w związku z otrzymaniem przez sprzedającego całości skorygowanej ceny, „wierzytelności przeniesione, które zostały przedstawione w załączniku numer 1 do umowy przelewu (zawierającym kompletny wykaz wierzytelności przeniesionych zgodnie z umową przelewu i wiążącym w przypadku jakichkolwiek rozbieżności pomiędzy załącznikiem do aneksu do umowy przelewu a załącznikiem 1 do umowy przelewu), z wyjątkiem w pełni spłaconych wierzytelności, których spłata nastąpiła w dacie zamknięcia transakcji lub w okresie bezpośrednio ją poprzedzającym, zostały przeniesione na kupującego w dacie zamknięcia transakcji tj. 07 czerwca 2013 r. ze skutkiem od tej daty”. W dniu 24 czerwca 2014 r. (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. J. P. sporządził pismo adresowane do Z. A., w którego treści informował, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. bank sprzedał na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K. wierzytelność z tytułu kredytu nr NP\ (...), która będzie nadal zarządzana przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. w ramach jednostki organizacyjnej: Biuro (...) z tym, że nie w oparciu o status wierzyciela, tylko na mocy umowy zawartej pomiędzy (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w K. a (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. o zarządzanie sekurytyzowanymi wierzytelnościami. W dniu 24 czerwca 2014 r. (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. A. M. sporządził pismo, w którego treści, działając w imieniu wierzyciela (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K., wezwał Z. A. do zapłaty wymagalnej wierzytelności wynikającej z umowy nr NP\ (...) w kwocie 16.887,22 złotych obejmującej na dzień 24 czerwca 2013 r.: kapitał w wysokości 8.807,50 złotych, odsetki umowne w wysokości 962,12 złotych, odsetki karne w wysokości 7.117,60 złotych, koszty i opłaty zaległe w wysokości 0,00 złotych wraz z dalszymi odsetkami do dnia zapłaty liczonymi od kwoty 8.807,50 złotych w wysokości zmiennej stopy procentowej stanowiącej czterokrotność obowiązującej stopy kredytu lombardowego Narodowego

Banku Polskiego, która na dzień sporządzenia wezwania wynosiła 17% w stosunku rocznym w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, a następnie egzekucyjnego. Postanowieniem z dnia 8 października 2013 r. wydanym na wniosek wierzyciela (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Stargardzie Szczecińskim M. K. umorzył postępowanie egzekucyjne zarejestrowane pod sygn. akt KM 6796 w całości co do należności wierzyciela.

Sąd Rejonowy wskazał, że ustaleń faktycznych dokonano na podstawie załączonych do pozwu poświadczonych za zgodność z oryginałem przez występującego w charakterze pełnomocnika powoda radcę prawnego R. K. kserokopii: umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 lipca 2007 r., umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 r., aneksu z dnia 24 czerwca 2013 r. do umowy przelewu z dnia 7 czerwca 2013 r., zawiadomienia z dnia 24 czerwca 2013 r., wezwania z dnia 24 czerwca 2013 r., wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych i odpisu z KRS nr (...), a także z uwzględnieniem zgłoszonych przez pozwanego dokumentów zgromadzonych w aktach egzekucyjnych KM 6796/12 w postaci: karty rozliczeniowej, zawiadomienia o wszczęciu egzekucji z dnia 9 października 2012 r., wezwania do zapłaty należności z dnia 9 października 2012 r., planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji, wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego z dnia 30 września 2012 r. i postanowienia z dnia 8 października 2012 r. Natomiast, zgodnie z postanowieniem z dnia 9 czerwca 2014 r., jako spóźnione Sąd pominął dowody zgłoszone w piśmie powoda z dnia 4 czerwca 2014 r., które zresztą nie mogło wywołać skutków prawnych, albowiem zarządzeniem z dnia 9 czerwca 2014 r. zostało prawomocnie zwrócone z uwagi na niezłączenie do niego dowodu doręczenia lub dowodu nadania go pełnomocnikowi pozwanego, a braku tego nie konwalidowało przesłanie wymaganego dowodu nadania wraz z późniejszym pismem z dnia 10 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy podniósł, że w rozpoznawanej sprawie bezspornym jest jedynie fakt zawarcia pomiędzy (...) Bankiem Spółką Akcyjną z siedzibą we W. występującą jako pożyczkodawca a Z. A. występującym jako pożyczkobiorca umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 lipca 2007 r., a spornymi jest już wysokość tej wierzytelności na dzień złożenia analizowanego pozwu oraz jej nabycie przez powoda przy czym to ostatnie jest o tyle doniosłe w skutkach, że decyduje o legitymacji procesowej stron niniejszego postępowania. Obie sporne okoliczności Sąd rozstrzygnął na korzyść pozwanego. Sąd Rejonowy wskazał, że stosownie do przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, a strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. (art. 232 k.p.c.). „Przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, nie jest jej prawem czy obowiązkiem procesowym, lecz ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach; strony nie można zmusić do ich podjęcia. O tym, co strona powinna udowodnić w konkretnym procesie decydują przede wszystkim przedmiot sporu, prawo materialne regulujące określone stosunki prawne i prawo procesowe normujące zasady postępowania dowodowego. Jeżeli zaś materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie jej żądań lub zarzutów” (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2009 r. sygn. akt IV CSK 71/09 LEX nr 737288, OSP 2014/3/32), co należy rozumieć w ten sposób, że „strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał”. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. akt I ACa 1320/11). Sąd Rejonowy podniósł, że na dowód nabycia od (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. wierzytelności w stosunku do Z. A. wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 lipca 2007 r. powód przedłożył jedynie poświadczoną za zgodność z oryginałem przez występującego w charakterze jego pełnomocnika radcę prawnego R. K. kserokopię umowy przelewu z dnia 07 czerwca 2013 r. z aneksem do niej datowanym na dzień 24 czerwca 2013 r., na których widnieją podpisy J. N. jako pełnomocnika sprzedającego i J. L. jako pełnomocnika kupującego. Słusznie przeto zarzuca pozwany, że powód nie przedłożył dokumentów potwierdzających umocowanie tych osób do działania w imieniu stron umowy z dnia 07 czerwca 2013 r. Co więcej, celu tego powód nie osiągnął także poprzez złożenie, skądinąd bezskuteczne jak była o tym mowa wyżej, pisma z dnia 04 czerwca 2014 r. i załączników do niego. Uwadze Sądu nie uszło bowiem, że dołączone do pisma pełnomocnictwo z dnia 24 maja 2013 r. udzielone przez (...) Bank Spółkę Akcyjną z siedzibą we W. J. N. uprawniało tę ostatnią wyłącznie do

„podpisania przedwstępnej umowy sprzedaży portfela sprzedaży wierzytelności niepracujących z dnia 24 maja 2013 r. w łącznej kwocie 1.597.100.000 złotych wynikających z zaciągniętych i niespłaconych kredytów, pożyczek lub kart kredytowych (wedle stanu na koniec dnia 28 lutego 2013r.) zwanej dalej pulą wierzytelności za cenę nie niższą 305.000.000 złotych” oraz „umowy zlecenia zarządzania częścią portfela inwestycyjnego niestandardowego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego obejmującego sekurytyzowane wierzytelności z dnia 24 maja 2013 r. pomiędzy (...) Bank S.A. a (...) Niestandardowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. i (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.” z tym zastrzeżeniem, że „pełnomocnictwo wygasa z chwilą dokonania przez pełnomocnika czynności, do których został umocowany bez konieczności składania przez mocodawcę w tym zakresie odrębnych oświadczeń woli”. Brak zatem istotnie podstaw do przyjęcia, że powód wykazał należyte umocowanie J. N. do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. umowy przelewu z dnia 07 czerwca 2013 r. i aneksu do niej z dnia 24 czerwca 2013 r. Zastrzeżenia Sądu budził także sposób wykazania przez powoda przedmiotu umowy przelewu z dnia 07 czerwca 2013 r., a w szczególności, że obejmował on wierzytelność wynikającą z umowy pożyczki nr (...) z dnia 26 lipca 2007 r. Powód zdaje się bowiem pomijać, że stosownie do przepisu art. 97 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz.U. z 2014 r., poz. 164) każde poświadczenie powinno zawierać datę i oznaczenie miejsca jego sporządzenia, na żądanie – również godzinę dokonania czynności, oznaczenie kancelarii, podpis notariusza i jego pieczęć. W kontekście tych wymogów nie sposób uznać, że kserokopia tabeli zadłużenia, w której pod pozycją 57 919 przedstawiono wierzytelność wobec Z. A. wynikającą z umowy nr NP\ (...) o kredyt gotówkowy w łącznej kwocie 17.219,27 złotych stanowi załącznik do aneksu do umowy przelewu wierzytelności i zarazem jest jej integralną częścią. Znaczącym jest przecież, że wzmiankowana tabela zamieszczona została na odrębnej karcie i chociaż widnieje na niej ślad nieczytelnej pieczęci notariusza, to jednak na jej podstawie nie można zidentyfikować danych personalnych osoby dokonującej czynności notarialnej, w tym jej tożsamości z osobą dokonującą potwierdzenia własnoręczności podpisów pod umową przelewu wierzytelności z dnia 07 czerwca 2013 r. i aneksem do niej z dnia 24 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy doszedł do wniosku, że powód nie wykazał, jakoby przysługiwania mu czynna legitymacja procesowa do wystąpienia przeciwko Z. A. z żądaniem zapłaty jakiegokolwiek należności wynikającej z umowy pożyczki z dnia 26 lipca 2007 r. nr (...), co było wystarczającą i samodzielną przesłanką do oddalenia powództwa. Niemniej jednak Sąd stwierdza, że trafiony okazał się także zarzut pozwanego o niewykazaniu przez powoda wysokości dochodzonej wierzytelności. Na tę okoliczność powód dołączył bowiem do pozwu jedynie zdyskwalifikowaną, z przyczyn o których mowa wyżej, kserokopię tabeli zadłużenia, gdzie pod pozycją 57 919 przedstawiono wierzytelność wobec Z. A. wynikającą z umowy numer NP\ (...) o kredyt gotówkowy w łącznej kwocie 17.219,27 złotych. Słusznie więc konstatuje pozwany, że powód nie wyjaśnił i nie wykazał terminu wymagalności wierzytelności, sposobu i terminu naliczenia odsetek umownych od kapitału oraz odsetek karnych, przez co uniemożliwił pozwanemu i Sądowi skontrolowanie prawidłowości tych wyliczeń i ich oparcia w materiale źródłowym. Marginalnie Sąd wskazuje przy tym, że kryterium tego nie spełnia także ani przywołany w bezskutecznym piśmie z dnia 04 czerwca 2014 r. dowód zatytułowany „raport- zestawienie należności i spłat kredytu za okres od 26 lipca 2007r. do 07 czerwca 2013 r. tabela nr 1 i tabela nr 2 oraz zatytułowany w ten sam sposób i załączony do pisma z dnia 4 czerwca 2014 r. wydruk z dnia 05 czerwca 2014 r., jako że żadna z tych tabel nie została opatrzona podpisem, a ich autorstwo nie jest znane, a co za tym idzie żadna nie spełnia nawet standardów dokumentu prywatnego. O kosztach procesu, na które w przypadku pozwanego złożyła się kwota 2.400 złotych tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego ustalona stosownie do przepisu § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. Opłaty za czynności adwokackie oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd rozstrzygnął zgodnie z wyrażoną w przepisie art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od wyroku w całości złożył powód zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:- naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 509 Kodeksu cywilnego - poprzez jego niewłaściwą jego wykładnię i błędne przyjęcie, iż pomiędzy powodem a poprzednim wierzycielem tj. Euro Bank (...) S.A. we W. nie doszło do skutecznego i ważnego przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego;

- naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 233 Kodeksu postępowania cywilnego - poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów oraz błąd w ustaleniach faktycznych, w tym w szczególności poprzez uznanie, że

powód nie udowodnił podstawy oraz wysokości dochodzonej należności, pomimo że, z dopuszczonych w niniejszym postępowaniu dowodów wynikało, z jakiego tytułu i w jakiej wysokości objęta została niniejszym pozwem należność.

Powód wniósł o: zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I-instancji poprzez uwzględnienie powództwa w całości, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I-instancji; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania sądowego za obie instancje, w tym zwrot kosztów zastępstwa procesowego; przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści apelacji, a ujętych w piśmie procesowym powoda z dnia 04.06.2014 roku - na okoliczności opisane w uzasadnieniu apelacji. Ponadto powód wyjaśnił, iż Sąd I-instancji bezpodstawnie zarządził zwrot pisma procesowego powoda z dnia 04.06.2014 roku z powodu niezłączenia do niego dowodu nadania tego pisma pełnomocnikowi pozwanego, pomimo przedłożenia tego dowodu w piśmie z dnia 10.06.2014 roku. W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, że

w dniu 07.06.2013 roku (...) Bank S.A. we W. na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności dokonał przelewu wierzytelności z tytułu zaległości dotyczącej umowy pożyczki zawartej z pozwanym o numerze NP\ (...) na rzecz (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu I Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K., o czym powiadomił pisemnie pozwanego. Powód przyznał, iż do pisma procesowego z dnia 04.06.2014 roku załączony został omyłkowo odpis pełnomocnictwa z dnia 24.05.2013 roku dla działającej w imieniu (...) Bank S.A. we W. J. N. umocowujące ją do zawarcia przedwstępnej umowy sprzedaży wierzytelności. Stąd też, w załączeniu powód przedłożył odpis pełnomocnictwa umocowującego pełnomocnika cedenta do zawarcia umowy przelewu z dnia 07.06.2013 roku oraz aneksu do tej umowy. Wyciąg z załącznika do aneksu umowy przelewu z 24.06.2013 roku jednoznacznie wskazuje, z jakiego tytułu oraz w jakiej

wysokości została przeniesiona na powoda wierzytelność przysługująca (...) Bank S.A. we W. wobec pozwanego. Wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego, przedłożone przez stronę powodową i poświadczane notariusza wyciągi z umowy przelewu z dnia 07.06.2013 roku oraz Aneksu do Umowy przelewu z dnia 24.06.2013 roku, w tym przede wszystkim opisany powyżej Załącznik (Tabela wierzytelności Przeniesionych) w sposób szczegółowy precyzują wierzytelność stanowiącą przedmiot cesji. Z przyczyn obiektywnych niemożliwym pozostaje zatem przedstawianie przez stronę powodową każdorazowo na poczet prowadzonych kilkunastu tysięcy spraw sądowych, umowy przelewu oraz aneksu do umowy przelewu w pełnej wersji w oryginale liczącej kilkanaście tysięcy stron. W sprawie należności ujętych w wyżej opisanym załączniku 1 do umowy przelewu z dnia 07.06.2013 roku zostało wydane w dniu 01.12.2011 roku przez Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu o numerze (...) wystawionemu w dniu 13.11.2011 rok stwierdzającemu wymagalne zadłużenie pozwanego z tytułu umowy pożyczki o numerze NP\ (...). Zdaniem powoda Sąd Rejonowy bezpodstawnie zarządził zwrot pisma procesowego z dnia 04.06.2014 roku, z uwagi na niezłączenie do niego dowodu nadania tego pisma pełnomocnikowi strony pozwanej. Strona powodowa niezwłocznie, po ujawnieniu tej omyłki, w piśmie procesowym z dnia 10.06.2014 roku załączyła dowód nadania pisma z dnia 04.06.2014 r. pełnomocnikowi strony pozwanej. Znamienne jest, że Sąd I-instancji pominął całkowicie fakt, że pełnomocnik pozwanego nie zaprzeczał temu, iż pismo procesowe z dnia 04.06.2014 roku zostało mu doręczone. Pismo procesowe z dnia 04.06.2014 roku nie zostało do chwili obecnej fizycznie zwrócone powodowi i znajduje się w aktach sądowych, co zdaniem powoda oznacza, że - wbrew twierdzeniom Sądu Rejonowego- brak ten został sanowany przesłaniem przez powoda w/w potwierdzenia w piśmie procesowym z dnia 10.06.2014 roku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powoda okazała się nieuzasadniona.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne Sądu Rejonowego. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe zgodnie z wymogami obowiązującymi w postępowaniu cywilnym. Podnoszone przez skarżącego zarzuty dotyczące naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisów prawa materialnego i procesowego nie zasługują na uwzględnienie.

Niezasadny jest zarzut apelacji dotyczący naruszenia przepisu 509 k.c., polegający na błędnej jego interpretacji i przyjęciu, iż pomiędzy powodem a poprzednim wierzycielem tj. Euro Bank (...) S.A. we W. nie doszło do skutecznego i ważnego przelewu wierzytelności przysługującej wobec pozwanego.

Zgodnie z przepisem art.38 k.c. osoba prawna, a taką jest powód, działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej statucie. Podmiotem stosunków prawnych nie jest organ osoby prawnej, lecz reprezentowana przez organ osoba prawna. Wszelkie działania organu tzn.osób, które pełnią daną funkcję, jest traktowane jako działanie osoby prawnej, o ile osoby te działają w sposób wyraźny lub domniemany jako organ, w granicach kompetencji wynikającej z przepisów o ustroju danej osoby prawnej. Osoba prawna może być zastępowania m.in. przez pełnomocników, którzy dokonują czynności prawnych.

W rozpoznawanej sprawie, powód zawierając z (...) Bankiem Spółką Akcyjną we W. w dniu 7 czerwca 2013r. umowę przelewu wierzytelności był reprezentowany przez J. N.. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy w oparciu o przepis art.132 par.1 k.p.c. zasadnie zarządził zwrot pisma procesowego powoda z 4 czerwca 2014r., bowiem do pisma nie dołączono dowodu doręczenia bądź wysłania pisma drugiej stronie, także reprezentowanej przez pełnomocnika profesjonalnego.

Zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. w toku sprawy pełnomocnicy profesjonalni doręczają sobie nawzajem bezpośrednio odpisy pism procesowych z załącznikami, do pisma procesowego wniesionego do sądu dołącza się dowód doręczenia drugiej stronie odpisu albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą, zaś pisma, do których nie dołączono dowodu doręczenia albo dowodu wysłania przesyłką poleconą, podlegają zwrotowi bez wzywania do usunięcia tego braku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 października 2011 r., II CZ 70/11, LEX nr 1044005). Nadesłanie do Sądu przez powoda dowodu doręczenia pisma z 4 czerwca 2014r. wraz z pismem z 10 czerwca 2014r. nie konwalidowało tego braku, bowiem przepisy procedury cywilnej nie wiążą z późniejszym nadesłaniem dowodu doręczenia albo dowodu wysłania, skutku w postaci konwalidacji braku. Dowód doręczenia pisma albo wysłania pisma powinien być dołączony do danego pisma procesowego. Wobec braku dołączenia takiego dowodu, Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że pismo z 4 czerwca 2014r. nie wywołało żadnych skutków prawnych.

Odnosząc się jednak do treści pełnomocnictwa przedłożonego przez powoda wraz z pismem z 4 czerwca 2014r. wskazać należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż pełnomocnictwo z 24 maja 2013r. obejmowało umocowanie J. N. do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. przedwstępnej umowy sprzedaży portfela wierzytelności niepracujących z dnia 24 maja 2013 r. w łącznej kwocie 1.597.100.000 złotych wynikających z zaciągniętych i niespłaconych kredytów, pożyczek lub kart kredytowych (wedle stanu na koniec dnia 28 lutego 2013r.) zwanej dalej pulą wierzytelności za cenę nie niższą 305.000.000 złotych” oraz „umowy zlecenia zarządzania częścią portfela inwestycyjnego niestandardyzowanego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego obejmującego sekurytyzowane wierzytelności z dnia 24 maja 2013 r. pomiędzy (...) Bank S.A. a (...) Niestandardyzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w K. i (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. Powód nie przedstawił dokumentu obejmującego umocowania J. N. do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. umowy sprzedaży wierzytelności. Umowa przedwstępna sprzedaży portfela wierzytelności została zawarta 7 czerwca 2013r., natomiast umowę przelewu wierzytelności zawarto 24 czerwca 2013r. Umowa przedwstępna sprzedaży portfela sprzedaży wierzytelności z 7 czerwca 2013r. nie jest tożsama z umową sprzedaży wierzytelności z 24 czerwca 2013r. Wobec braku tożsamości obu tych umów, pełnomocnictwo do zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży wierzytelności nie uprawnia do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Do zawarcia przez J. N. obu tych umów niezbędne były dwa odrębne pełnomocnictwa. Powód nie przedstawił przed Sądem Rejonowym pełnomocnictwa dla J. N. w zakresie umowy przelewu wierzytelności co uzasadniało przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż powód nie wykazał skutecznego przelewu wierzytelności. Ponadto Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że zaoferowane przez powoda dokumenty z przyczyn formalnych opisanych przez Sąd Rejonowy, które Sąd Okręgowy podziela, nie pozwalają na jednoznaczne ustalenie, że dochodzona wierzytelność przeciwko Z. A. była przedmiotem przelewu.

Nietrafny jest także zarzut naruszenia przepisu art. 233 k.p.c. polegający na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Rejonowy zgodnie z art.233 par. k.p.c. ocenił wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Na gruncie rozpoznawanej sprawy Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powód nie udowodnił podstawy i wysokości dochodzonej należności.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że z uwagi na zwrot pisma procesowego powoda z 4 czerwca 2014r. dowody w nim zawarte zostały zasadnie przez Sąd Rejonowy pominięte. Dowodem tym było m.in. opisane powyżej pełnomocnictwo udzielone J. N. do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. przedwstępnej umowy sprzedaży portfela wierzytelności oraz umowy zlecenia zarządzania częścią portfela inwestycyjnego niestandardyzowanego sekurytyzacyjnego funduszu inwestycyjnego zamkniętego. Niezależnie od zwrotu pisma procesowego z 4 czerwca 2014r. podkreślić należy, że pełnomocnictwo dołączone do tegoż pisma nie mogło wywołać skutku w postaci wykazania, że J. N. była uprawniona do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. umowy sprzedaży wierzytelności, bowiem pełnomocnictwo dotyczyło jedynie zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. przedwstępnej umowy sprzedaży wierzytelności. W dalszym toku postępowania przed Sądem Rejonowym powód nie wykazał, że J. N. była uprawniona do zawarcia w imieniu (...) Banku Spółki Akcyjnej we W. umowy sprzedaży wierzytelności. Wobec braku wykazania tej okoliczności trafnie Sąd Rejonowy ustalił, że powód nie udowodnił przelewu wierzytelności na rzecz powoda, a tym samym powód nie wykazał, że przysługuje mu roszczenie dochodzone pozwem.

Prawidłowa jest także ocena Sądu Rejonowego co do zaofiarowanych przez powoda dowodów w zakresie wysokości dochodzonego roszczenia. Przedstawiony przez powoda dowód w postaci kserokopii tabeli zadłużenia ze wskazaniem pod pozycją 57 919 wierzytelności wobec Z. A. wynikającej z umowy numer NP\ (...) o kredyt gotówkowy w łącznej kwocie 17.219,27 złotych nie spełnia nawet wymogów dokumentu prywatnego. Zgodnie z przepisem art. 245 k.c. dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W rozpoznawanej sprawie tabela zadłużenia nie została zaopatrzona w podpis osoby, zasadnie zatem Sąd Rejonowy uznał, że brak podstaw do uznania, że stanowi ona dokument prywatny. Wskazać należy, że formalna moc dowodowa dokumentu prywatnego sprowadza się do tego, że zawarte w nim oświadczenie pochodzi od osoby, która złożyła podpis na dokumencie, jednakże nie dotyczy ona okoliczności towarzyszących złożeniu oświadczenia. Z dokumentem prywatnym nie wiąże się domniemanie prawne, iż jego treść przedstawia rzeczywisty stan rzeczy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2000 r. I CKN 804/98). Tabela zadłużenia nie stanowi dokumentu prywatnego, ani tym bardziej dokumentu urzędowego, którymi są dokumenty sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publiczne i inne organy państwowe w zakresie ich działania. Tylko dokumenty urzędowe korzystają z domniemania zgodności z prawdą tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone oraz z domniemania prawdziwości (autentyczności pochodzenia takiego dokumentu od jego wystawcy). Także pominięta jako dowód przez Sąd Rejonowy tabela nr 1 i tabela nr 2 zestawienia należności i spłat kredytu za okres od 26 lipca 2007r. do 07 czerwca 2013 r. tabela nr 1 i tabela nr 2 oraz załączony do pisma z dnia 4 czerwca 2014 r. wydruk z dnia 05 czerwca 2014 r. tej samej treści nie stanowią, jak trafnie ustalił Sąd Rejonowy, dokumentów prywatnych, wobec braku zaopatrzenia ich w podpis. Wobec zaprzeczenia przez pozwanego wysokości dochodzonej wierzytelności, to na powodzie spoczywał ciężar dowodu, któremu powód jednak nie sprostał. Reasumując, z uwagi na nieprzedstawienie przez powoda innych, poza opisanymi, dowodów celem wykazania wysokości dochodzonego roszczenia prawidłowa jest konstatacja Sądu Rejonowego o niewykazaniu przez powoda podstawy i wysokości dochodzonej należności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, orzekł jak w sentencji.